

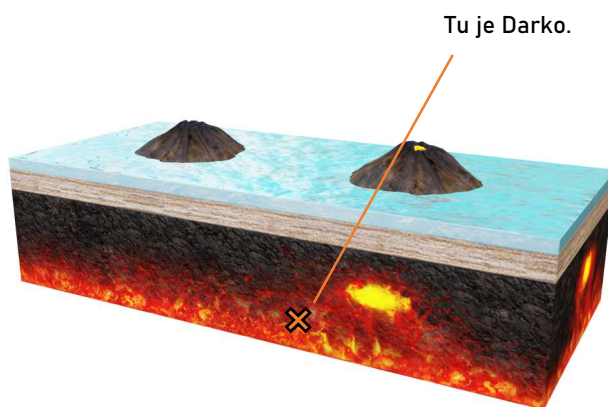
# **MARKO, DARKO IN ŽARKO V AKCIJI!**

Živeli so nekoč ... trije superjunaki. Niso bili tako kot npr. **SUPERMAN** ali pa **BATMAN**. Bili so zelo nenavadni superjunaki. Ime jim je bilo **MARKO, DARKO IN ŽARKO**.

**MARKO** je imel moči kameleona. Lahko si je nadel vsako barvo, ki obstaja.



**DARKO** se je lahko dejansko pogreznil v zemljo. Če si hotel videti lavo, ni problema, si rekel Darku, naj ti v eno lavoodporno šalčko (ima jih zelo veliko) natoči kakšen deci tekoče magme. On tudi ni občutil vročine notranjosti Zemlje ali vročine Sonca.



**ŽARKO** pa je lahko prišel v vsak računalnik na svetu. Bil je t.i. Beli klobuk (hekerji, ki pomagajo oblastem premagati Črne klobuke, ki predstavljajo nasprotje Belim klobukom), le da veliko boljši. Samo v nekaj sekundah je lahko prišel v vsak računalnik na svetu.



To je Žarko:



Poišči Žarka  
na računalniku!

A v mestu se je pojavil nov superjunak, v bistvu superjunakinja. Ime ji je bilo **SIMONCIJA SMRDLJVIPOSKUS**. Bila je na dobrem glasu, saj naj bi ujela veliko kriminalcev in zaščitila ogromno ustanov. A nekaj na njej je smrdelo kot njen priimek. Noben v mestu ni vedel, kakšna je pravzaprav njena supermoč. A prebivalci mesta se s tem niso ukvarjali, predvsem zaradi tega, ker je njen *uspeh* zasenčil to vprašanje. Trem junakom, zdaj že skoraj pozabljenim, se je to zdelo čudno. Zato so skovali načrt. **SIMONCIJA** je bila prisotna tudi na družbenih omrežjih. Zato je šel **ŽARKO** v njen račun in se priklopil na daljnovod, da bi prišel do **SIMONCIJINEGA** računalnika. Pot je bila dolga, moral je priti vse do konca mesta, v četrt, ki se ji reče *Blatje*.

\*\*\*

## **BLATJE**

*BLATJE je mestna četrt, ki se je oblikovala že v času, ko je mesto nastajalo. Tam so se naselili predvsem delavci v tovarnah, ki niso imeli denarja. Takrat je bilo BLATJE na zelo slabem glasu. Zdaj pa se o BLATJU ne sliši veliko. Še vedno velja za samostojno mestno četrt, a novic od tam že dolgo ni bilo. Le pred leti se je izvedelo, da je BLATJE zdaj veliko boljše, kot je bilo včasih in da je zdaj veliko bolj urejeno. Nadaljnjih poročil o tem delu mesta pa ni bilo. Nekateri prebivalci mesta mu rečejo Skrivnostna četrt.*

**ŽARKO** je nato pogledal skozi daljnovod in osupel. Bolj urejenega dela mesta še ni videl. Na tleh ni bilo niti ene smeti, ki bi jo bilo treba pobrati in nobenega čigumija na pločniku, ki bi ga bilo treba rešiti pred kruto usodo, da bi bil deležen toliko odtisov vedno hitečih podplatov, niti nobenega razlitja nevarne kemikalije Zelogaba (pogosta škodljiva kemikalija v mestu, ki jo je prvi odkril **ZNANIBERT KRENŠTAJN** (znan kemik) ki se jo da odpraviti le z SUPERČISTILOM ZA VSE®, vendar je zelo

drago in zelo redko). A Blatja si še ni mogel dobro ogledati, ko je iz njegovega SUPER RAČUNALNIŠKEGA GPSa® prišlo sporočilo: »Pozor, pozor. Prihajate do Štaba **SIMONCIJE SMRDLJIVIPOSKUS** ali ŠSS. Ponavljam: Prihajate do Štaba **SIMONCIJE SMRDLJIVIPOSKUS** ali ŠSS. Prosimo, pripravite se za pristanek v računalniku **SIMONCIJE SMRDLJIVIPOSKUS**.« **ŽARKO** si je hitro pripravil kartico za sprejemanje v računalnik in se po kontroli znašel v njemu že tako znanem ekranu. Nekaj časa se je nalagalo, potem pa se je tako prestrašil, da je skoraj kriknil. Pred računalnikom je stal grozen, neprespan in jezen obraz **SIMONCIJE** z izbuljenimi očmi, ki je intenzivno tipkala po tipkovnici. **ŽARKO** si je opomogel od presenečenja in tudi od veselja, da je računalnik prižgan, saj bi drugače moral izpolniti veliko uradnih papirjev o vstopanju v tuj računalnik, ki ni prižgan. Nato je pogledal, kaj **SIMONCIJA** tipka. Na hitro je preletel črke in se zgrozil. **SIMONCIJA** je pisala mail. In to svoji sestri, **KLOTILDICI SMRDLJIVIPOSKUS**, ki je kar odmevala po družbenih medijih. Pisala ji je:

Od: **SIMONCIJA SMRDLJIVIPOSKUS**

Za: **KLOTILDICA SMRDLJIVIPOSKUS**

Naslov: **Nujno več Zelogabe!!!**

*Draga **KLOTILDICA!***

*Nujno rabm več Zelogabe za moj kostum!!! Moji delavci kr dobr napredujejo pri >rešitvah<, ampak moram pazt na svoj ugled. Zato mi prinesi še neki Zelogabe za moj kostum jutri ob pol petih pr KrEnštajnovemu vodnjaku. Nujn je!*

*Tvuoja **SIMONCIJA***

*(**SIMONCIJA** ima težave z pravilnim zapisovanjem besed.)*

Žarko je bil zgrožen. V ozadju pa je videl nekaj, kar je še bolj potrdilo njegovo misel. **SIMONCIJIN** kostum je – kot je bilo napisano v toliko in toliko člankih – kar žarel od smrkljaste barve. Prav take barve pa je bila Zelogaba. In Zelogaba je napolnjevala **SIMONCIJIN** kostum! To je bila izredno nevarna in strupena snov, ki jo je bilo prepovedano uporabljati, razen če gre za nujne primere (ki pa v mestu ne pomenijo prav veliko, saj je bil že izdan alarm za nujni primer, ker je župan izgubil svojo račko za v banjo).

Žarko bi to lahko fotografiral, a to ne bi zadoščalo. Zato je sprogramiral, da se ta mail pošlje na skupni mail **MARKA, DARKA IN ŽARKA** (MDŽ@štab).

\*\*\*

Ko je mail prispel, so se trije junaki o tem pogovorili in prišli do končnega sklepa: povedali bodo županu.

*»Hmm, se vam ne zdi, da je to malo pretirano? Že mogoče, da je slepariti grdo, a to ni stroga kršitev zakona. No, superjunaki v mestu vedno dobivajo denar za to, kar so naredili. A v mailu Simoncija omenja svoje t.i. delavce, ki delajo zanjo, kar dokazuje, da sploh nima supermoči. S tem pa si ni prislužila denarja, ki ji ga mestna oblast izroča, torej služi denar na črno. To pa je kaznivo dejanje. No, zdaj razumete?«*

A županu so to lahko povedali le po telefonu, saj je bil ravno na službeni poti. Zato je **SIMONCIJO** hotela prijeti mestna policija. A prišlo je do zapreke. **SIMONCIJA** je imela na desetine delavcev. Tu prideta na vrsto **MARKO** in **DARKO**. Onadva proti 70 **SIMONCIJINIM** delavcem. **MARKO** se je zakamufliral in delavce nokavtiral, potem pa so jih prijeli policisti. Tako jih je pospravil 35. Zdaj je bil na vrsti **DARKO**. Šel je v podzemlje in s seboj vzel svojo lava pištolo. Ko se je vrnil na površje, je ustrelil v tla, da se je lava razlila in preostalih 35 nepridipravov je policistom kar poskakalo v naročje. In tako so trije junaki razkrinkali **SIMONCIJO SMRDLJVIPOSKUS**. Po tem so prijeli tudi **KLOTILDICO SMRDLJVIPOSKUS** v njenem skladišču Zelogabe.

\*\*\*

Lepo pomladno dopoldne. Čudovit dan za podelitev medalje za pogum. No, v mestu imajo pa res srečo! Prav ta dan junaški trojici podeljujejo medaljo. Sicer bi jim jo moral izročiti župan, a je to storila kar podžupanja, saj je bil on še vedno na svoji t.i. službeni poti. Na misiji iskanja svoje račke za v banjo skupaj s svojo posebno ravnokar ustanovljeno Komisijo za Iskanje Pogrešanih Predmetov za v Banjo ali KIPPB. Prireditev je bila slavnostna. Kaj bo njihova naslednja dogodivščina?

## **DRAGI BRALEC!**

HALO!... Si še tukaj? Še bereš? No, potem potrpi še malo. Kako ti je bila všeč pravljica? Zdaj pa! Se ti zdi superjunaštvo zanimivo?

→ Če si odgovoril z NE,  
ti ni treba več brati naprej.

→ Če pa si odgovoril z DA ...

Poklic superjunaka se ti verjetno zdi lahek, ko si prebral to zgodbo. No, v resničnem življenju sploh ni poklica superjunaka. A je veliko drugih služb, ki so zelo zelo stresne in nevarne. Zato superjunak skoraj ne moreš biti. No, vsaj ne tak, kot Marko, Darko in Žarko.

Ampak superjunak si lahko že, ko delaš dobro v vsakdanjem življenju, pomagaš ljudem ipd. Že zaradi tega si lahko superjunak!